

عزالت حافظ

براساس نسخه قاسم غنی قزوینی

خط : مهدی منیلاج

حافظ شمس‌الدین محمد، -۷۹۲ ق

دیوان. چند زیانه

غزلیات حافظ، -- تهران: کتاب‌سرای نیک، ۱۳۸۵.

ISBN: 964-8664-70-6

فهرست‌نویسی بر اساس اطلاعات قیفا.

انگلیسی - فرانسه - فارسی.

۱. شعر فارسی -- قرن ۸ ق. -- ترجمه شده به خارجی. ۲. شعر فارسی -- قرن ۸ ق..

الف. عنوان. ب. عنوان: دیوان. چند زیانه.

۸ فا ۱/۳۲

PIR ۵۴۲۶/۱۲۲

الف ۱۳۸۵

۸۴-۳۷۰۳۰ م

کتابخانه ملی ایران

خط: مهدی منیلاج
با ترجمه انگلیسی و فرانسه
بر اساس نسخه فاسم غنی قزوینی
تسلی: ۳۰۰
نوبت چاپ: اول
مَدِیب حاشیه فارسی طاهر و طالبی نیا
مَدِیب حاشیه لائین و ششمه ایوب جوالجا
سال چاپ: ۱۳۸۵
مشاور هنری: حسن مجتهدی

بلوار کشاورز، خیابان وصال شیرازی، شماره ۵۴، شماره ۱۵

تلفن: ۶۶۴۱۲۶۲۶

E-Mail: Store@ketabsarayenik.com

Website: www.ketabsarayenik.com

انتشارات

کتاب‌سرای نیک

بسمہ تعالیٰ

خوابِ شمسِ لیلین محمد حافظ شیرازی اجمالاً یاد دیکر زبانی رسالہ ہی بہاول سندھ شہر محمدی
شیرازہ دنیا آمد۔ اور حافظ نے بھی اپنے حصہ وجود نما و درکودکی آغاز جوانی تعلیم ہی
مذہبی و کمالی شمس و شمس بنیاد قرآن مجید پر کاشت۔ و در سن ساکنی قرآن کیم از برداشت
عشق سبب یافتہ و از خود ہوا و فطرت قرآن پر جو اسے با چار و دو روایت
حافظ با استقامت و زینت و آبی نمودند و حضرت معانی با حق قرآن کیم رہ بہ تیر حق و دعا و
حق سبب یافتہ و از خود ہوا و فطرت قرآن کیم رہ بہ تیر حق و دعا و

ساکانِ جہم سے غیافِ ملکوت با سببِ انبیا و بہت ماند و
آسمانِ باران نہ توانست کشید و غمگین کار بہ نام حق یاد زدند
حافظ عارفی و اوست شمس و آسمان بہ نظامِ مادی لذت نفسانی بود و کنایات او در بار و جام
ہی شرب ساقی و شمس اشارت سالکان و عارفان باشد
باقی بہ نور باد و برافروزد جام منظر بگو کہ کا حجب ان شد جام
ما در پیالہ عکس رخ یاد دیدیم ای بی خبر ز لذت شرب مدام
سرگزشت رو گم و گشت ز شد عشق ثبت است بر جہد و عالم دوام

خواجہ حافظ بزرگ ترین غلامی همه زمان است بخون می و در دفع آزار او کی وسب از
بار باد و آفتاب و سالوس بیاگردد شیشه ای نانی عارفان است

مکملی از نم و نشسته مجلس ابر پرس تو به فریاد چرخ خود تو که گریه کنی

کو کسب باور نمی داند روز داری کاین همه قلب و دغل در کار داری

بند و خیز با تمام که درویشان بود گنج را از بی نیازی خاک بر سر می کنند

غلامی ای عارف نامی که در مرغی در میان دوچه در زمانهای بعدی شنید به طوری که خود می گوید:

شکرش کن شوند همه طوطیان منبج زین قند پارست که به بنگال می د

طی مکان بیرون زمان سلوک شعر کاین مثل یک شبسه و صدای می د

خواجہ حافظ به سال ۷۹۲ هجری قمری در گذشت چنانکه خود پیش بینی کرده بود و آرا محاسب برآی

بیمه زیارت که مردمان بدین اهل است

بر سر تربت چون گذری هست خواه که زیارت که زلفان چوبان خواجہ شد

بش